

Kupka

- 1 O výstavě ²
- 2 Kdo byl František Kupka ³
- 3 O vývoji tvorby ⁴⁻¹³
- 4 Životopis ¹⁴
- 5 Aktivity inspirované výstavou ¹⁵
- 6 Literatura
a další zdroje informací ¹⁶

Studijní materiál k výstavě

1 O výstavě

Valdštejnská jízdárna hostí rozsáhlou retrospektivní výstavu děl Františka Kupky, průkopníka a hlavního představitele abstraktní malby a jedné z nejdůležitějších osobností českého umění vůbec. Výstavu připravila Národní galerie Praha ve spolupráci s Réunion des musées nationaux, Centre Pompidou v Paříži a Ateneum Art Museum – Finnish National Gallery v Helsinkách. Chronologicky koncipovaná výstava je členěna do tematických celků, které umožňují sledovat umělcovu cestu od symbolismu k abstrakci, u jejíhož zrodu Kupka stál. Retrospektiva se zaměřuje na jeho symbolistní malby, expresionistické portréty, cestu k abstraktnímu umění přes soubory zahrnující barevné vertikály, řeč tvarů a barev, mašínismus až ke geometrické abstrakci. Četné práce na papíře představují Kupku také jako satirického kreslíře a znamenitého ilustrátora, umělce se zájmem o filozofii, antiku, náboženství i vědu.

Originalita Kupkova díla netkví pouze v odmítnutí tradičního zobrazování. Své kořeny má ve vídeňském symbolismu, obohaceném o duchovní a filozofické dědictví střední Evropy. To vše Kupka doplnil zájmem o nejnovější vědecké objevy, studium kosmu a v neposlední řadě i pozorování zákonitostí přírody a organického světa.

Kurátorka výstavy Anna Pravdová, Tisková zpráva k výstavě

2 Kdo byl František Kupka?

Všestranně nadaný člověk

František Kupka byl mnoha směry nadaný člověk, s hlubokým celoživotním zájmem o mnoho vědeckých i nevědeckých oborů. Mezi ty nejdůležitější, které se projevily následně i v jeho výtvarné tvorbě, patřily: astronomie, biologie, antropologie, psychologie, fyzika, spiritismus, medicína a filozofie. Z filozofů ho zaujali především Platón a Nietzsche. Zájem o literaturu a filozofii se naplno projevilo při jeho vídeňském pobytu na počátku kariéry (1892–1895), kdy ho zásadním způsobem ovlivnil Karl Wilhelm Diefenbach.¹ Po Diefenbachově vzoru se Kupka stal vegetariánem, začal pravidelně cvičit nahý na slunci a také dále rozvinul své spirituální sklony.

Médium a spirituální člověk

Kupka měl v tomto směru mimořádné schopnosti a účastnil se jako médium při spiritistických seancích, které byly na přelomu 19. a 20. století ve velké oblibě. Prožitky ze stavů rozšířeného vědomí zužitkoval ve svých úvahách i tvorbě samotné. Kupkova zvýšená mentální a emocionální citlivost měla i svou stinnou stránku, která se projevovala v náchylnosti k psychickým obtížím.

Teoretik a laický vědec

Kupka jako jeden z mála malířů dokázal své myšlenky vyjádřit i slovem. Jeho nejslavnější literární dílo *Tvoření v umění výtvarném* odráží Kupkův zájem o různé vědy.

Malíř, grafik, ilustrátor a později pedagog

Kupka prošel klasickým malířským vzděláním na pražské a vídeňské Akademii a díky své kreslířskou zručnosti se zprvu živil jako grafik, ilustrátor a návrhář kostýmů. V roce 1895 odešel z Vídně do Paříže, kde zůstal činný až do konce života. Po první světové válce navázal spolupráci s Akademií výtvarných umění v Praze, aby vedl studenty v Paříži. Kupka ke svým studentům přistupoval otevřeně a podporoval u nich úsilí o vlastní duševní rozvoj. Považoval za zásadní, aby umělec měl přehled i o dalších, mimouměleckých oborech, k čemuž studenty motivoval. Přednášky věnoval takovým tématům jako například psychologie umělcevy duše. Studenty nabádal k pravidelné autoskopii (pozorování sebe sama). Patřili mezi ně mimo jiné Josef Šíma, Jan Zrzavý, František Muzika, Zdenek Rykr, Věra Jičínská, Milada Marešová a Alén Diviš.

František Kupka před obrazem *Knihomol*, kolem 1900

Vlastní podobizna, 1910 / olej, plátno, 46 × 55 cm
Národní galerie Praha, dar Františka Kupky, 1946

¹ https://cs.wikipedia.org/wiki/Karl_Wilhelm_Diefenbach

3 O vývoji tvorby

Kupka je považován za jednoho ze světových průkopníků abstraktního umění. V letech 1910–1911 prošel vnitřním přerodem ve své tvorbě, zničil většinu svých dosavadních maleb a v roce 1911 vznikl jeho první abstraktní obraz. V následujícím roce 1912 namaloval přelomová díla *Amorfa*, *Dvoubarevná fuga* a *Teplá chromatika*.

Ta neodbytná otázka: „A co to má být?“
Copak musí umělecké dílo něco představovat?
Nestačí snad, že je dílo řízeno rytmem?

František Kupka, *Tvoření v umění výtvarném*, Praha 1923

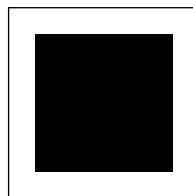
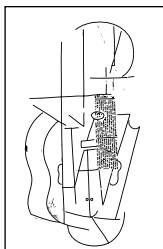
Cesty k abstrakci

Mezi lety 1910–1912 mnozí umělci s různými východisky směřovali k abstrakci. Za první abstraktní obraz je považován akvarel Vasilije Kandinského z roku 1910.

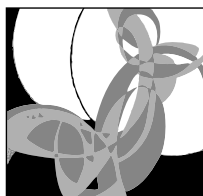
Kandinskij byl členem expresionistické skupiny Der Blaue Reiter [Modrý jezdec] s centrem v Mnichově. Jedna z cest k abstrakci vedla skrze expresionismus – emoce, posunutou barevnost, tvarovou deformaci a snahu vyjádřit vnitřní stav umělcevy duše. Další, kdo kolem roku 1910 dosáhli na práh abstraktního projevu, byli Pablo Picasso a George Braque ve vrcholné fázi tzv. analytického kubismu.

Třetí cestu k abstrakci otevřel Kazimir Malevič se svým suprematismem. Jeho *Černý čtverec* vznikl v roce 1915. Další směr geometrické abstrakce byl vytvořen kolem Pietta Mondriana a holandského hnutí De Stijl (neoplasticismus).

Otázka vzniku abstraktního umění je přirozeně mnohem složitější a jeho genezi bychom mohli hledat podstatně dříve než kolem roku 1910. Rovněž by mohla být jmenována celá řada významných osobností, jako byli Robert Delaunay, futuristé, členové hnutí dada a další. Nicméně výše nastíněné čtyři cesty k abstrakci kulminující kolem roku 1912 jsou ty stěžejní a jednu z nich představuje právě osobité dílo Františka Kupky.

1910–1915

Setkání s historií

Kupka získal kvalitní základ akademické kresby a malby na pražské a vídeňské Akademii výtvarných umění. Na počátku bravurně ovládl veristické (tj. přesně realitu napodobující) zobrazení, čehož využil nejen ve svých symbolistně laděných obrazech z konce 19. a počátku 20. století, ale i v cyklech karikatur a ilustrací, kterými si vydělával na živobytí.

Tyto zakázky pro Kupku představovaly živnou půdu pro jeho další umělecké směřování. Příkladná je jeho práce na ilustracích monumentálního díla anarchistického geografa Élisée Recluse *Člověk a země*, na kterém Kupka pracoval mezi lety 1905–1908.

Po čtyři roky jsem musel sledovat vývoj člověka na zemi, a byl to pro mě dar, viděl jsem dějiny lidstva plynout lépe než za studií.

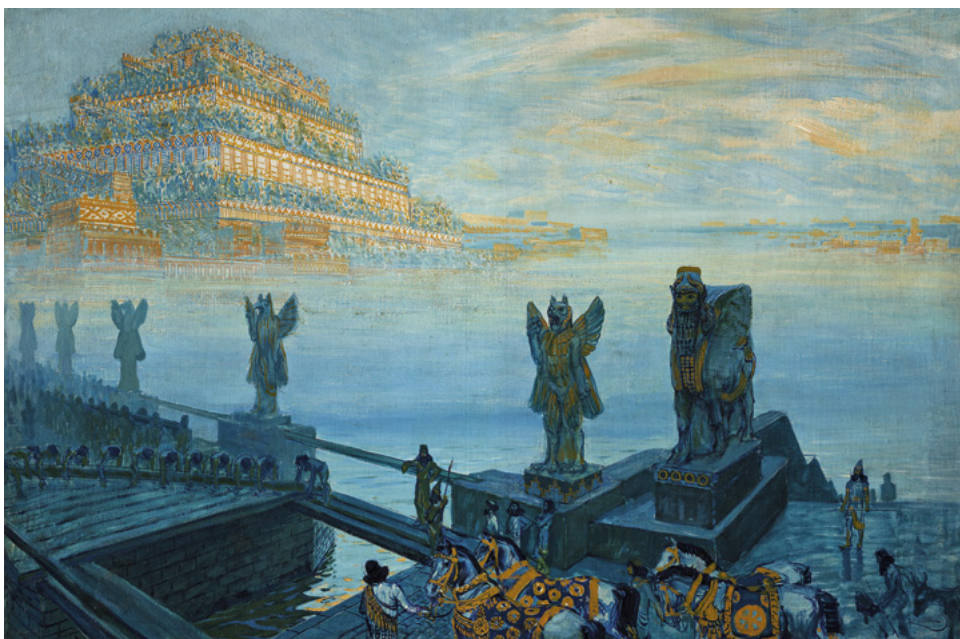
František Kupka, v: Anketa o životě malířů, kolem 1911–1912, Helena Musilová (ed.), *František Kupka. Cesta k Amorfě*, Národní galerie Praha, Praha 2012

Kupka k ilustracím přistupoval velmi svědomitě a snažil se o maximální historickou věrnost (*Kolos rhódský* či *Babylon*). Hledání kořenů mělo pro Kupku přitažlivost tajemství a slibovalo nalezení svobody či dokonce čistoty prapůvodních umělců.²

Mezinárodní banda kapitalistů – z cyklu Peníze, 1901 / tuš, akvarel, papír, 29,5 × 62,5 cm
Národní galerie Praha / publikováno v *L'Assiette au beurrr*, č. 41 – Peníze, 11. ledna 1902

² Pierre Brullé, Starověké civilizace jako zdroj inspirace a reflexe, in: Anna Pravdová – Markéta Theinhardt (eds.): *František Kupka 1871–1957*, Národní galerie Praha, Praha 2018

Kolos rhódský (Město), 1906 / olej, plátno, 70 × 104 cm
Národní galerie Praha

Prométheus uhněl z hlíny prvního člověka. Za to, že ukradl bohům oheň, aby jej navrátil lidem, jej stihl přísný trest. Byl přikován ke skále a každý den mu orel vykloval játra, která přes noc znovu dorostla. Kupka tohoto hrdinu považoval za symbol revolty a za jakési alter ego umělce. V knize *Tvoření v umění výtvarném* o něm píše: „A jeho duše... stále žije v tvůrcích! I oni oživují mrtvou hmotu.“

Modrý a červený Prométheus, 1909-1910 / akvarel, papír, 32,1 × 29,3 cm
Národní galerie Praha

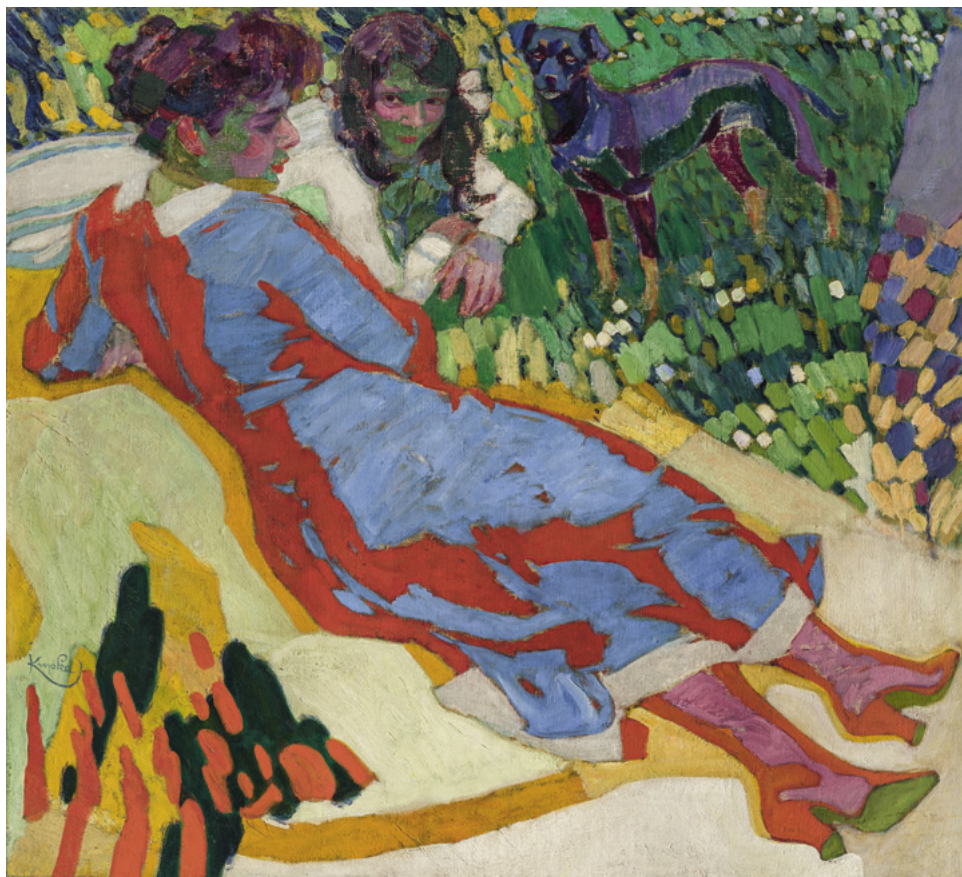
Barva a tvar

Kupka pokračoval, vycházející stále z pozorování viděné reality, za pomoci barevných posunů a tvarových zjednodušení, ve svém uměleckém vývoji. Paralely k tomuto vývoji najdeme přibližně od roku 1905 v Německu, kde se formují expresionistické skupiny (Die Brücke v Drážďanech a Der Blaue Reiter v Mnichově); ve Francii tvoří fauvisté kolem Henriho Matisse a v roce 1909 otiskli futuristé svůj manifest na titulní stránce *Le Figaro*.

Kolem roku 1907 Kupka navštěvuje retrospektivou Paula Gauguina (Podzimní salon 1906) a pod tímto vlivem vznikají varianty obrazu *Žlutá škála*.

Kupka hledá esenci a svůj vlastní tvůrčí vklad v portrétech své ženy a nevlastní dcery. Experimentuje s výraznou barevností a pomalu začíná rozpouštět hranice mezi předměty a okolním prostředím.

Spojování různých sfér a motivů můžeme pozorovat na obraze *Jezero. Klávesy piána*. Hudba a pohyb jsou dva zcela zásadní motivy, které se projevily už na Kupkových obrazech z let 1908–1909 (*André hrající si s míčem*, *Jezero ad.*) a hrají klíčovou roli v procesu vzniku *Amorfy. Dvoubarevné fugy*. Fúze širokého spektra Kupkových zájmů a tvůrčích predispozic vyústila v roce 1912 v první čistě abstraktní obrazy. Kupka v nich nezapřel svou symbolistní etapu (především v symbolice barev), vlastní prožitky z rozšířených stavů vědomí, obeznámenost s mnohými teoretickými spisy ani své tradiční malířské školení.

Rodinná podobizna, 1910 / olej, plátno, 103×112 cm
Národní galerie Praha

3

Klávesy piána. Jezero, 1909 / olej, plátno, 79 × 72 cm
Národní galerie Praha, dar Františka Kupky, 1946

Účelem uměleckého díla není ani vypravování anekdot, ani zpravodajství, ani schematizování v interpretaci námětů ze světa vnějšího... Umělecké dílo výtvarné má být souborným celkem, organismem se svými zvláštními existenčními vlastnostmi, jenž žije svým vlastním životem a na svůj vlastní vrub!

František Kupka, *Úvahy*, Praha 1969

Amorfa. Dvoubarevná fuga, 1912 / olej, plátno, 211 × 220 cm
Národní galerie Praha

3

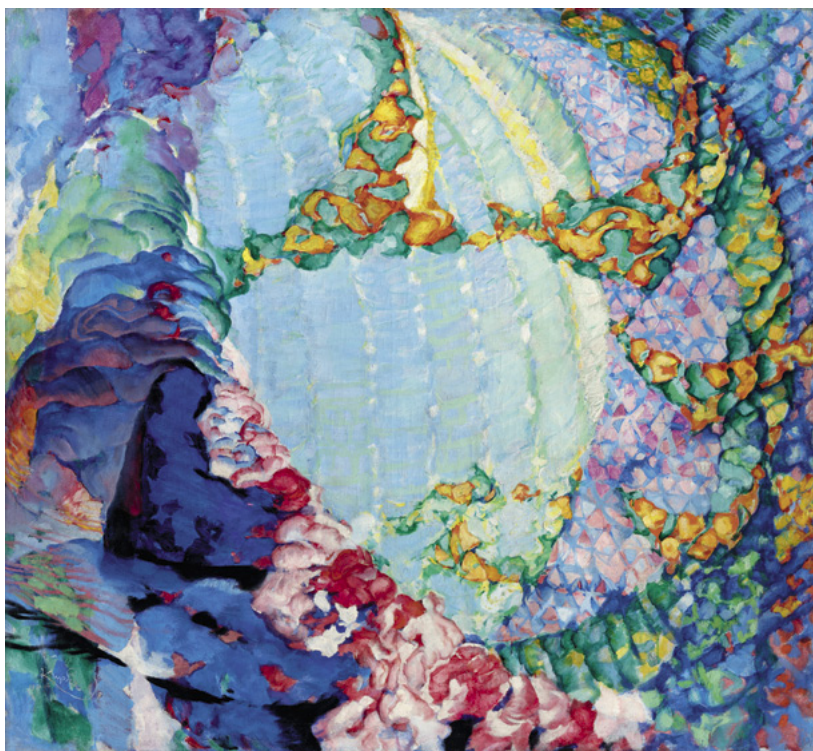
Tvůrčí jako příroda

Kupka tvrdil, že umělec by měl „být tvůrčí stejně jako příroda“. Ve svém nejobsáhlejší teoretickém textu *Tvoření v umění výtvarném* toto své přesvědčení obsírně objasňuje.

Již na samém počátku historie západního malířství, tedy v antickém Řecku, byla u umělců oceňována především schopnost velmi přesné (veristické) nápodoby reality. Je až s podivem, kolik talentovaných a velmi zručných sochařů muselo např. pracovat na *Pergamonském oltáři*, který je složen z dokonalých mramorových soch. Postavy jsou v přesných proporcích a tvarech realistické, nikoliv však ve smyslu individualizace. Z malířů byl nejznámější Apellés, ke kterému se váží slavné obdivné historicky o tom, jak namaloval zátiší s ovocem tak veristické, že si ho ptáci spletli se skutečným ovocem a chtěli ho sníst. Tato tradice obdivu k schopnosti věrné nápodoby reality procházela celým vývojem západního malířství a jistým zlomem, nebo spíše uvedením do dokonalosti skrze technologii, byl objev fotografie a později filmu. Kupkům oblíbený filozof Platón³ tuto nápodobu kritizoval ve své teorii o světě idejí. Velmi zjednodušeně řečeno tvrdil, že předměty v našem světě jsou jen nápodobou/obrazem předmětů ze světa idejí a umělci, kteří se snaží co nejvěrněji tyto obrazy předmětů napodobit (např. malbou), vytváří jen další nápodobu nápodoby. Kupka ve svém přelomovém období, kdy se prvně dostal k abstraktnímu výrazu, rovněž neviděl smysl v nápodobě přírody prostřednictvím realistické malby, ale tvrdil, že bychom se měli inspirovat tím, jak příroda sama tvoří. Podstatnější tedy, než co konkrétního vzniklo a jak to napodobit, je zajímat se o proces tohoto vzniku a ten nějakým způsobem přenést do uměleckého, tvůrčího, vyjádření.

Příklady organické souvislosti v přírodě jsou přístupné všem malířům a sochařům; přejme si, aby tvořili tak logicky, jako tvoří sama příroda!

František Kupka, *Úvahy*, Praha 1969

Kosmické jaro I, 1913–1914 / olej, plátno, 111 × 125 cm
Národní galerie Praha

3 Platón zajímal Kupku nejvíce, hlavně jeho podobenství o úsečce (6. kniha Ústavy).

3

Umělec se liší od ostatních lidí v tom: vyjadřuje-li navenek, sděluje-li myšlenku nebo zážitek, postupuje tím, že vyhledává a vybírá formy, jež seskupuje v organickou souvislost – dojmových harmonií a hodnot. Člákuje tedy pečlivěji než kdo jiný. Tento výběr se děje buď za kontroly a za stálé účasti rozumu, nebo intuitivně.

František Kupka, *Úvahy*, Praha 1969

Učenec zachycuje ideu proměněnou v pojem objektivním zjišťováním, kdežto umělec konstruuje své myšlenky činností mezismyslovou, ale více je cítí, než myslí.

František Kupka, *Úvahy*, Praha 1969

Tryskání II (Vřítení), 1923 / olej, plátno, 121×83cm
Národní galerie Praha

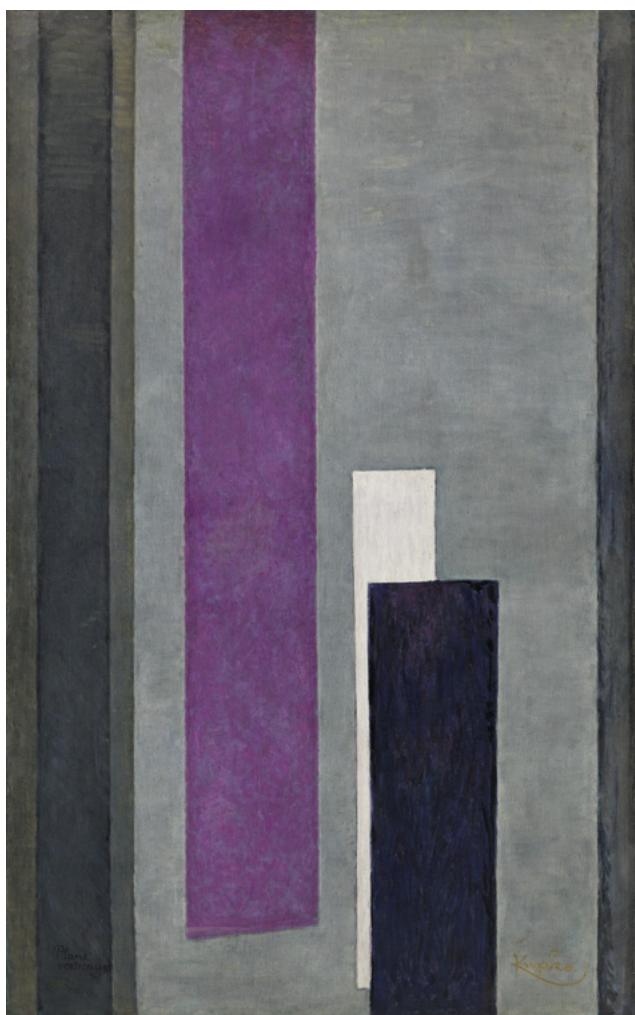
3

Řeč tvarů a geometrická abstrakce

Téma vertikál Kupka rozvíjel paralelně s linií maleb směřující k *Amorfě* již od roku 1913. Vertikalita má v některých obrazech jako např. *Tryskání* symbolický či duchovní rozměr. Již v gotické architektuře byla vertikalita považována za spojení země a nebe, tedy za projev duchovnosti. Vertikální plány vycházejí ze statických struktur a zásadním způsobem rozvíjejí prostor v obraze. Vrcholem Kupkova rozjímání o prostoru, ploše, linii, barvě a jejich vzájemných vztazích je obraz *Abstraktní malba* z roku 1930, kde se přibližuje proudu abstraktní geometrické malby, neoplasticimu Pieta Mondriana či elementarismu Theo van Doesburga.

**Ve vertikále je veškerá vznešenost statiky.
Označuje jak to nahoře, tak to dole. Obojí spojuje
a zároveň rozděluje horizontálně prostor...
Slavnostní kolmice je páteří života v prostoru.**

František Kupka, *Tvoření v umění výtvarném*, Praha 1923

Vertikální plány III, 1912–1913 / olej, plátno, 200 × 118 cm
Národní galerie Praha

Abstraktní malba, 1930–1932 / olej, plátno, 125 × 85 cm
Národní galerie Praha

3

Významnou část Kupkovy abstraktní malby tvoří motivy vycházející z jeho cesty k *Amorfě*. Jde tedy o hledání paralely k tvůrčímu aktu přírody. Typické jsou organické struktury, tematizování tvůrčích činů, jako je plození či zrod. Kupka zde řešil základní výtvarné problémy, jako je rytmus, tvar, linie, kadence, pohyb.

Podobně jako Kupku zajímaly vertikály, řešil v mnoha sériích svých maleb a kreseb téma kruhových motivů. Obecný zájem o motiv kruhu, středu a jejich různé variace dospěl v jednom období až mašinstickým obrazům. Malíře zaujal pohyb a zvuk strojů v pražské továrně Jindřicha Waldese, kam ho tento jeho přítel a mecenáš pozval.

V té době byl v Paříži velmi populární jazz a Kupka vytvářel jakési propojení klapotu strojů a rytmů hudby. Z toho vznikaly originální náměty jako *Jazz-Hot* nebo *Synkopovaná sklenice piva*.

Anna Pravdová, přednáška k výstavě

Syntéza, 1927-1929 / olej, plátno, 180 × 125 cm
Národní galerie Praha

3

Kupkovy vize budoucnosti umění

V roce 1946 proběhl s Františkem Kupkou rozhovor v českém rozhlasu, kde se dostalo i na otázku dalšího směřování uměleckého vývoje.

Co bude, jak bude další umění? Poněvadž umění tryská z duše každého člověka, z jeho citů, tedy umění bude pokračovat nadále různými prostředky, snad se později nebude malovat, snad se dokonce i najdou mechanické prostředky zase, kde cítění lidské bude sdělováno bližním čistě as tak, jak to dělá telepatie sama, že jeden myslící bez používání řeči bude moci sdílet svou myšlenku, cifry, názory a snad i cítění direktně, aniž by to bylo článkováno nějakými slovy.

V Kupkových *Úvahách* pak nalezneme další argumentaci a důvody pro lepší pochopení jeho cesty k abstrakci.

Umění jakožto projev lidského ducha spěje k očišťování. Budoucnost umění je v jasnosti; k ní směřuje naše veškeré úsilí.

František Kupka, *Úvahy*, Praha 1969

Kruhové a přímočaré, 1937 / olej, plátno, 102 × 102 cm
Národní galerie Praha

4 Životopis

1871 /
narozen v Opočně

1889 /
nastupuje do ateliéru historické a náboženské malby na pražské Akademii

1892–1895 /
odjíždí do Vídně, kde stráví rok na akademii a snaží se dohnat nedostatek svého klasického vzdělání. Ve Vídni se seznamuje s malířem-filozofem Karlem Wilhelmem Diefenbachem, pod jeho vlivem se stává vegetariánem a začíná pravidelně cvičit, což pak praktikuje celý život

1895 /
přijíždí do Paříže a žije na Montmartru, je velmi chudý, strádá, z nouze přijímá ilustrátorské zakázky

1904 /
seznamuje se s Eugénií Straubovou (budoucí paní Nini Kupkovou), s níž spojí svůj život

1906 /
stěhuje se s Nini do Puteaux (předměstí Paříže)

František Kupka ve svém ateliéru, 1909

1912 /
poprvé vystavuje svá zcela abstraktní díla *Amorfu. Dvoubarevnou fugu a Amorfu. Teplou chromatiku*

1914 /
odchází jako dobrovolník na frontu, angažuje se pro českou samostatnost — organizuje československé legie, navrhuje uniformy, vyznamenání

1919 /
seznamuje se s průmyslníkem Jindřichem Waldesem, který se stává jeho přítelem a mecenášem

1922 /
jmenován profesorem na Akademii výtvarných umění v Praze se zvláštním statutem detašovaného profesora pečujícího v Paříži o české stipendisty

František Kupka a Nini (Eugénie Straubová), 1909
Archiv Národní galerie Praha

1924 /
vystavuje v Galerii de la Boétie a vzbudí velký ohlas, výstavu organizuje jeho praktická a oddaná žena Nini

od 1930 /
naplno se projevuje jeho celoživotní nervová labilita a Kupka opakovaně podléhá depresím

1931 /
je jmenován členem předsednictva skupiny nefigurativních umělců sdružených ve skupině Abstraction-Création, pro Kupku je jmenování velkou vzpruhou, neboť program skupiny chápe jako potvrzení svých snah

1939–45 /
ve válečných letech pobývá v ústraní na venkově v Beaugency

1946 /
uskuteční se velká souborná přehlídka Kupkova díla v Praze, čs. státem je zakoupeno asi 40 děl

1957 /
umírá a v roce 1963 i jeho manželka, která věnuje velkou část obrazů Muzeu moderního umění v Paříži

František Kupka se svými studenty, 1930 (druhý zleva sochař Jan Vlach, třetí zleva Alois Jirout, čtvrtá Ludmila Jiroutová, po Kupkově levici malíř Antoine-Pierre Gallien, první zprava sochař Vincenc Makovský), Archiv Ateliéru Jirout, Praha

5 Aktivity inspirované výstavou

Následující témata a náměty mohou sloužit jako inspirace k aktivitám ve škole nebo jako návazné aktivity po programech, které nabízí Oddělení vzdělávání NGP.

Dílo Františka Kupky je nekonečným zdrojem inspirace pro výuku. Vzhledem k šíři celé retrospektivy jsme se v programech pro školy zaměřili na dva aspekty. Představit osobitou cestu Kupky k abstraktnímu umění (*Na cestě k abstrakci* program pro 2. stupeň ZŠ a SŠ) a na přemýšlení o barvách a barevných vztazích na obrazech Františka Kupky (*Mezi barvami* pro 1. stupeň ZŠ).

Na výstavě je pro vás připravené Studio, kde jsou představeny Newtonovy kruhy barevných vztahů, jež Kupka teoreticky i prakticky ve své tvorbě řešil. Můžete si zde se studenty vyzkoušet míchání barev a variace na vybrané Kupkovy obrazy. Součástí Studia je i video Pavla Mrkuse s detaily Kupkových obrazů.

Nabízíme vám dva náměty do výuky, které rozvíjejí témata programů.

Přírodní formy

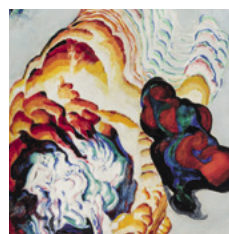
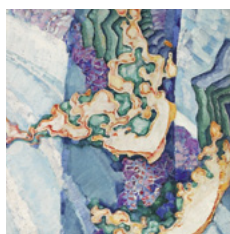
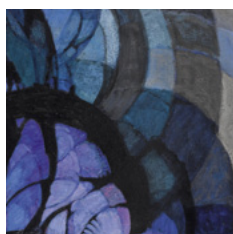
Hleďte na výstavě různé tvary, shluky tvarů, které vám připomínají nějaké jevy z přírody, mikrosvěta, kosmu apod.

Zakreslete či zapište si své asociace. Hleďte analogie k obrazům na internetu. Vytvořte si svou vlastní asociativní mapu k jednomu či více vybraným obrazům. Svě mapy si pak navzájem představte a sdílejte.

Zaměřovali jste se více na detail či celek?

Popište, jak jste pracovali, jak vám asociace nabíhaly.

Co vás nejvíce zaujalo a proč?

Barevná škála

Zaměřte se na kombinace barev.

Použijte různé barevné papíry (různé tóny, formáty, druhy papírů). Tyto papíry skládejte do různých variací. Tak jako malíř si vybírejte svou barevnou škálu. Můžete si ji omezit počtem a postupně barvy rozšiřovat či odebírat.

Podle čeho jste si barvy vybírali?

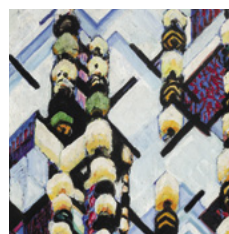
Je vám příjemné se dívat na škálu s více či méně barvami?

Co konkrétně jste u své škály nejvíce řešili?

Pracovali jste intuitivně?

Jaké barvy (či kombinace barev) vám po výstavě utkvěly v paměti?

Používá podle vás František Kupka nějakou vlastní škálu barev?

6 Literatura a další zdroje informací

Literatura

- František Kupka, *Tvoření v umění výtvarném*, Praha 1923 (rukopis 1912)
 František Kupka, *Úvahy*, Praha 1969
 Ludmila Vachtová, *František Kupka*, Praha 1968
 Meda Mládková, *František Kupka ze sbírky Jana a Medy Mládkových*, Praha 1996
 Jaroslav Anděl – Dorothy Kosinski (eds.), *František Kupka – průkopník abstrakce, malíř kosmu*, Praha 1998
 Helena Musilová (ed.), *František Kupka. Cesta k Amorfě. Kupkovy Salony 1899–1913*, Praha 2012
 Karel Srp, *Geometrie myšlenek*, Řevnice 2012
 Barbora Škaloudová – Lucie Štůlová Vobořilová – Michaela Trpišovská, *FFFFKupka*, Praha 2013
 Markéta Theinhardt – Pierre Brullé (eds.): *Orbis Pictus Františka Kupky*, Řevnice–Plzeň 2014
 Anna Pravdová, *František Kupka 1871–1957*, Praha 2018
 Anna Pravdová – Markéta Theinhardt (eds.), *František Kupka 1871–1957*, Praha 2018

Prolinky na videa a nahrávky

[O výstavě v Paříži](#)
[Nahrávka z roku 1946](#)

Související výstava

[Umělci a proroci](#)

Prolinky je možné otevřít jen s připojením na internet.

František Kupka 1871–1957

Termín výstavy: 7. 9. 2018 – 20. 1. 2019
 Místo konání: Valdštejnská jízdárna, Praha
 Kurátoři: Anna Pravdová ve spolupráci s Markétou Theinhardt
 Autorky studijních materiálů: Lenka Kerdová, spolupráce Barbora Škaloudová
 Doprovodný program: Oddělení vzdělávání Národní galerie Praha
 Informace o doprovodných programech: Oddělení vzdělávání Národní galerie Praha, tel. – 224 301 003, e-mail – vzdelavani@ngprague.cz, www.ngprague.cz
 Grafika studijních materiálů: Tomáš Břichcín, Studio Novák & Balihar
 Výstavu připravila Národní galerie Praha ve spolupráci s Réunion des musées nationaux – Grand Palais, Musée national d'art moderne – Centre Pompidou a Ateneum Art Museum – Finnish National Gallery